

தேவனுடைய மனுஷன்

(எலியாவின் வாழ்க்கையிலிருந்து - பாகம் 2)

இந்த தியானத்தின் முதலாம் பாகத்தில் தேவன் எவ்வாறு எலியாவின் மூலம் செயல்பட்டார் என்பதையும், போராட்டமான வாழ்க்கையின் நடுவிலும் தேவன் எவ்விதமாய் அவரை போஷித்து அவர் மூலமாய் அற்புதங்களை செய்து அவரை தேவனுடைய மனிதராய் நிறுத்தினார் என்பதையும் தியானித்தோம்.

இவ்வாறு சாறிபாத் விதவைக்கு முன் எலியாவை தேவனுடைய மனிதராய் நிறுத்தின தேவன் (1 இரா 17:24), சர்வ இஸ்ரவேலர் முன்பும் தாமே மெய்யான தேவன் என்பதையும், எலியா தீர்க்கதரிசி தேவனுடைய மனுஷன் என்பதையும் வெளிப்படுத்தினார். அதை நாம் இப்பொழுது தியானிப்போம். 1 இரா 18:1 கூறுகிறது “**அநேகநாள் சென்று, மூன்றாம் வருஷமாகையில், கர்த்தருடைய வார்த்தை எலியாவுக்கு உண்டாகி: நீ போய் ஆகாபுக்கு உன்னைக் காண்பி; நான் தேசத்தின்மேல் மழையைக் கட்டளையிடுவேன் என்றார்**”. இங்கு தேவன் அவரை மறுபடியும் தன்னுடைய ஊழியத்தை தொடர்ந்து செய்யும்படியாய் அழைத்தார், அதுவும் அவருடைய ஜீவனுக்கே ஆபத்தாய் இருக்கிற சூழ்நிலைக்குள்ளாகவே அவரை நடத்தினார். இங்கு எலியா தன்னுடைய

ஜீவனை குறித்தும் கவலைப்படாமல், இராஜாவை குறித்தும் பயப்படாமல் தன் ஊழியத்தை தொடர்ந்தார்.

1 இரா 18:17,18 வசனங்களில் “ஆகாப் எலியாவைக் கண்டபோது, ஆகாப் அவனை நோக்கி: இஸ்ரவேலைக் கலங்கப்பண்ணுகிறவன் நீயல்லவா என்றான். அதற்கு அவன்: இஸ்ரவேலைக் கலங்கப்பண்ணுகிறவன் நான் அல்ல; கர்த்தரின் கட்டளைகளை விட்டு பாகால்களைப் பின்பற்றினதினால் நீரும் உம்முடைய தகப்பன் வீட்டாருமே இஸ்ரவேலைக் கலங்கப்பண்ணுகிறவர்கள்”, இங்கு எலியா எதிர்பார்த்தபடியே ஆகாப் இராஜா எலியாவுக்கு எதிராய் வந்தான். ஆனால் எலியாவோ அவனுக்கு பயப்படாமல், அவனுடைய செய்கைகள் தேவனுக்கு விரோதமானவை என்பதை தைரியமாய் சொன்னான். 1 இரா 18:21 வசனத்தில் “அப்பொழுது எலியா சகல ஜனத்தண்டைக்கும் வந்து: நீங்கள் எந்தமட்டும் இரண்டு நினைவுகளால் குந்திக்குந்தி நடப்பீர்கள்; கர்த்தர் தெய்வமானால் அவரைப் பின்பற்றுங்கள்; பாகால் தெய்வமானால் அவனைப் பின்பற்றுங்கள் என்றான், ஜனங்கள் பிரதியுத்தரமாக அவனுக்கு ஒன்றும் சொல்லவில்லை”, இங்கு எலியா கர்த்தருக்காக வைராக்கியம் பாராட்டி தேவனுடைய மந்தையாகிய இஸ்ரவேலை தேவனிடம் திருப்பும்படியாய், கர்த்தரையே முழுமனதோடு பின்பற்றும்படியாய் அறைகூவல் விடுக்கிறார்.

இன்று கிறிஸ்துவினுடைய மணவாட்டியாக உள்ள சபைக்கும் இந்த அறைகூவலே விடுக்கப்படுகிறது. உலகத்தின் கவர்ச்சிகளும், ஆடம்பரங்களும், தேவனை மேன்மைப்படுத்துவதைவிட மனிதனை மேன்மைப்படுத்துவதும், பரிசுத்த அலங்காரத்திற்கு பதிலாக உலக அலங்காரங்களும், சகோதர (சக விசுவாசிகள்) சிநேகத்திற்கு பதிலாக உலக சிநேகமும், ஆராதனைக்கு பதிலாக ஆட்டம் பாட்டங்களும், தேவ வசனத்திற்கு (போதனைக்கு) பதிலாக கலப்பான (உலக) போதனைகளும், தேவனுக்கே விரோதமான அருவருப்புகளும் இன்று உலகமெங்கும் உள்ள திருச்சபைகளில் காணப்படுகிறது. தேவனுக்கும், உலகப்பொருளுக்கும் ஊழியஞ்செய்ய எண்ணி, உலகத்தை கலக்குவதற்கு பதிலாக, உலகத்தால் கலக்கப்பட்டு, தன்னிடம் கொடுக்கப்பட்ட மந்தையை சிதறிப்போக செய்த மேய்ப்பர்கள் இன்று அநேகர். ஆகிலும் எலியாவை போல சில (தேவ) மனிதர்களை ஆண்டவர் இன்றும் பயன்படுத்தி, அவர்களின் மூலமாய் ஒரு கூட்ட மக்களை தம்முடைய வருகைக்கென ஆயத்தப்படுத்தி வருகிறார்.

மேலும் 1 இரா 18:24 வசனத்தில் “நீங்கள் உங்கள் தேவனுடைய நாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுங்கள்; நான் கர்த்தருடைய நாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுவேன்; அப்பொழுது அக்கினியினால் உத்தரவு அருளும் தெய்வமே தெய்வம் என்றான்; அதற்கு ஜனங்களெல்லாரும் இது நல்ல வார்த்தை என்றார்கள்”, மேற்க்கண்ட வசனத்தில் கர்த்தரே மெய்யான தெய்வம் என்பதை விளங்க செய்வதற்காக எலியா கூறும் காரியத்தை காணலாம். இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டியது [“அதற்கு ஜனங்களெல்லாரும் இது நல்ல வார்த்தை என்றார்கள்”](#) என்ற வார்த்தையாகும். இந்த வார்த்தை இஸ்ரவேல் ஜனங்களுடைய அறியாமையையும், அவர்கள் எவ்வளவாய் தேவனை விட்டு விலகிபோயிருந்தார்கள் என்பதையும் நமக்கு தெளிவுப்படுத்துகிறது.

ஆபிரகாமின் காலமுதல், அவர்களுடைய அந்த கால கட்டம் வரையிலும் எவ்வளவோ அற்புதங்களையும், அதிசயங்களையும் தேவன் அவர்களுக்கு செய்திருக்கிறார். அவர்களை போஷித்து நடத்தியிருக்கிறார். மோசே மூலமாய் நியாப்பிரமாணத்தை கொடுத்திருக்கிறார், எல்லாவற்றிற்க்கும் மேலாக சாலோமோன் கட்டின தேவனுடைய ஆலயம் பிரத்தியட்சமாக அவர்களுக்கு முன் இருந்தது. பலமுறை அவர்கள் வழிவிலகி போனபொழுதெல்லாம் அவர்களை அவர் மீட்டிருக்கிறார். ஆனால் அந்த தேவனே மெய்யான தேவன் என்பதை அவர்களுக்கு மறுபடியும் நிரூபித்துக்காட்ட வேண்டியிருந்தது. எலியாவின் வார்த்தைகளை கேட்டு மனந்திரும்பாமல் தேவனா, பாகாலா யார் பெரியவர் என்று அவர்கள் அறிய நினைத்தது அவர்கள் இருதயம் எவ்வளவாய் கடினப்பட்டிருந்தது என்பதை நமக்கு தெளிவுப்படுத்துகிறது. ஆகிலும் தேவன் இந்த முறையும் கிருபையாய் அவர்களுக்கு தம்முடைய வல்லமையை வெளிப்படுத்தினார். இதனால் **“அப்பொழுது: கர்த்தரிடத்தில் இருந்து அக்கினி இறங்கி, அந்தச் சர்வாங்க தகனபலியையும், விறகுகளையும், கற்களையும், மண்ணையும் பட்சித்து, வாய்க்காலிலிருந்த தண்ணீரையும் நக்கிப்போட்டது. ஜனங்களெல்லாரும் இதைக் கண்டபோது, முகங்குப்புற விழுந்து: கர்த்தரே தெய்வம், கர்த்தரே தெய்வம் என்றார்கள்”** (1 இரா 18:38,39).

தேவனை விட்டு மக்களை வழிதப்ப பண்ணின பாகாலின் ஊழியர்களை எலியா உடனே வெட்டிப்போட்டார் (1 இரா 18:40). இங்கு நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு சத்தியம், தேவனுடைய மந்தையை (சபையை) சுத்திகரிக்கும் பொழுது, அதற்கு இடறலாய் இருப்பவர்களை அதை விட்டு அகற்றிவிட வேண்டும். அதில் ஒரு சிறிதேனும் அசதியாயிருக்கக்கூடாது.

அதற்கு பிறகு தேவன் எலியாவிடம் சொல்லியிருந்தபடியே மழையை பெய்யப்பண்ணினார் (1 இரா 18:45,46). இப்படியாய் மகிமையான ஒரு ஊழியத்தை நிறைவேற்றின பின்பு, எலியா மறுபடியும் தன் ஜீவனுக்காக ஓட வேண்டிருந்தது.

1 இரா 19:2-5 வசனங்களில் “அப்பொழுது யேசபேல் எலியாவினிடத்தில் ஆள் அனுப்பி: அவர்களில் ஒவ்வொருவனுடைய பிராணனுக்குச் செய்யப்பட்டதுபோல, நான் நாளை இந்நேரத்தில் உன் பிராணனுக்குச் செய்யாதேபோனால், தேவர்கள் அதற்குச் சரியாகவும் அதற்கு அதிகமாகவும் எனக்குச் செய்யக்கடவர்கள் என்று சொல்லச்சொன்னாள். அவனுக்கு அது தெரிந்தபோது எழுந்து, தன் பிராணனைக் காக்க யூதாவைச்சேர்ந்த பெயெர்செபாவுக்குப் புறப்பட்டுப்போய், தன் வேலைக்காரனை அங்கே நிறுத்திவிட்டான். அவன் வனாந்தரத்தில் ஒருநாள் பிரயாணம் போய், ஒரு சூரைச்செடியின் கீழ் உட்கார்ந்து, தான் சாகவேண்டும் என்று கோரி: போதும் கர்த்தாவே, என் ஆத்துமாவை எடுத்துக்கொள்ளும்; நான் என் பிதாக்களைப்பார்க்கிலும் நல்லவன் அல்ல என்று சொல்லி, ஒரு சூரைச்செடியின்கீழ்ப் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைபண்ணினான்”, மேற்க்கண்ட வசனத்திலிருந்து இந்த முறை எலியா மிகவும் சோர்ந்து போனார் என்பதை காணலாம். ஆவியிலும், சரீரத்திலும் அவர் கலைத்துப்போய் இருந்தார். ஆகிலும் தேவன் தம்முடைய தூதனை அனுப்பி அவருக்கு போஜனம் கொடுத்து அவரை தொடர்ந்து ஊழியத்தை செய்ய ஏவினார். ஆகிலும் அவருடைய மனதில் (ஆவியில்) ஏற்பட்ட சோர்வை நீக்க தேவனே அவரிடம் வந்தார்.

1 இரா 19:13,14 வசனங்களில் “அதை எலியா கேட்டபோது, தன் சால்வையினால் தன் முகத்தை மூடிக்கொண்டு வெளியே வந்து, கெபியின் வாசலில் நின்றான். அப்பொழுது, இதோ, எலியாவே, இங்கே உனக்கு என்ன காரியம் என்கிற சத்தம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. அவன்: சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தருக்காக வெகு பக்திவராக்கியமாயிருந்தேன்; இஸ்ரவேல் புத்திரர் உமது உடன்படிக்கையைத் தள்ளிவிட்டார்கள்; உம்முடைய பலிபீடங்களை இடித்து, உம்முடைய தீர்க்கதரிசிகளைப் பட்டயத்தினால் கொன்றுபோட்டார்கள், நான் ஒருவன்மாத்திரம் மீதியாயிருக்கிறேன்; என் பிராணனையும் வாங்கத் தேடுகிறார்கள் என்றான்”. “[இங்கே உனக்கு என்ன காரியம்](#)” என்கிற தேவனுடைய வார்த்தையானது, நீ உன் ஊழியத்தை நிறுத்தி விட்டது என்ன? என்று தேவன் அவரிடம் கேட்பதாக உள்ளது. அதற்கு எலியாவின் பதில் மிகவும் அருமையானதாகும். இதுவே

அவர் தேவனுடைய மனிதன் என்பதற்கு ஒரு முத்திரையாக உள்ளது. இங்கு அவர் கூறுகிற மூன்று காரியங்கள் (1) தான் தேவனுக்காக வெகு பக்தி வைராக்கியமாய் இருக்கிறது (2) இஸ்ரவேல் புத்திரர் தேவனுடைய உடன்படிக்கையை தள்ளிவிட்டது (3) மற்ற தீர்க்கதரிசிகளை கொண்டு தன்னையும் கொல்ல தேடுதல்.

இங்கு அவர் தன்னுடைய சரீர அலச்சல்களை குறித்து கவலைப்படாமல், ஊழியத்தில் தனக்கு உண்டான பாடுகளை குறித்து கவலைப்படாமல், இஸ்ரவேல் மக்கள் தேவனைவிட்டு விலகி போனார்களே, தேவனுக்கு உண்மையாயிருந்த தீர்க்கதரிசிகளையும் கொண்டு போட்டார்களே, இவ்வாறு அரசன் முதல் மக்கள் வரை அனைவரும் தேவனை விட்டு விலகி போனார்களே, தான் தேவனுக்காக இவ்வளவு வைராக்கியமாய் ஊழியம் செய்தும் மக்களின் மனது இவ்வளவு கடினமாய் இருக்கிறதே, கர்த்தருடைய வார்த்தையை கூறின காரணத்தினால் தன்னையும் கொல்ல தேடுகிறார்களே என்று தன் வியாகுலத்தையே அவரிடம் கூறினார்.

இதைகேட்ட ஆண்டவர் அவருக்கு பதிலாக கூறிய வார்த்தை 1 இரா 19:18 “ஆனாலும் பாகாலுக்கு முடங்காதிருக்கிற முழங்கால்களையும், அவனை முத்தஞ்செய்யாதிருக்கிற வாய்களையுமுடைய ஏழாயிரம்பேரை இஸ்ரவேலிலே மீதியாக வைத்திருக்கிறேன் என்றார்” என்பதே. இதுவே இன்றைய காலகட்டத்திலும் நடந்து வருகிறது. தேவ ஜனங்களிடத்தில் காணப்படும் குளிர்ந்துபோன நிலையை எண்ணி உண்மையான தேவனுடைய ஊழியர்கள் பலர் தேவனிடம் கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். தாங்கள் உண்மையாய் ஊழியம் செய்தும், சத்தியத்தை சொல்லியும், அதை கேட்க மனதில்லாமல் உலகத்தோடு கலந்து, கிறிஸ்து மூலமாய் உண்டான தேவனுடைய உடன்படிக்கையை தள்ளிப்போடுகிற கிறிஸ்தவர்களை குறித்தும், தங்களின் கள்ள (கலப்பட) உபதேசத்தினால் மக்களை வஞ்சித்து சபையை சிதறடிருக்கிற கள்ள ஊழியர்களை குறித்தும் தேவனிடம் போராடுகின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கு தேவனின் பதில் எலியாவிடம் கூறியது போலவே, தேவனுக்காக வாழ்கிற ஒரு கூட்ட மக்கள் உலகமெங்கும் இருக்கிறார்கள் என்பதே.

மேலும் 1 இரா 19:15,16 வசனங்களில் “அப்பொழுது கர்த்தர் அவனைப் பார்த்து: நீ தமஸ்குவின் வழியாய் வனாந்தரத்திற்குத் திரும்பிப்போய், ஆசகேலைச் சீரியாவின்மேல் ராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ணி, பின்பு நிம்சியின் குமாரனாகிய யெகூவை இஸ்ரவேலின்மேல் ராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ணி, ஆபேல்மேகொலா ஊரானான சாப்பாத்தின்

குமாரனாகிய எலிசாவை உன் ஸ்தானத்திலே தீர்க்கதரிசியாக அபிஷேகம்பண்ணு”, இங்கு நாம் காண்கிறபடி தேவன் எலியாவை உற்சாகப்படுத்தி தன்னுடைய ஊழியத்தை தொடர்ந்து செய்யும்படியாய், அவருக்கு பின்பாக ஊழியத்தை தொடர்ந்துசெய்ய ஊழியரை எழுப்பும்படியாய் கூறுகிறார்.

தேவனிடம் இருந்து ஆறுதலான வார்த்தைகளை பெற்ற எலியா, பின்பு எந்தவித தயக்கமும், பயமும் இன்றி தன்னுடைய ஊழியத்தை தொடர்ந்தார். இங்கு நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டிய ஒரு மேலான காரியம், ஓர் உண்மையான ஊழியன், ஊழியத்தினிமித்தமும், தன்னுடைய சரீர பாடுகளின் நிமித்தமும் கலங்கி நிற்கும் பொழுது, தேவனே நேரடியாக வந்து அவர்களை தேற்றுகிறார் என்பதை நாம் அறியலாம். பாடுள்ள மனிதராய் இருந்த எலியா தேவனுடைய மனுஷன் என்பதற்கு தேவனே அத்தாட்சியாய் இருக்கிறார் என்பதை இது விளக்குகிறது.

இதன் பிறகு அவர் சோர்ந்து போகவில்லை, தொடர்ந்து தன்னுடைய ஊழியத்தை தேவனுடைய மனுஷன் என்ற அதிகாரதோடு செய்தார். அதை நாம் அடுத்த பாகத்தில் (பாகம் 3) காணலாம். தேவன்தாமே இந்த வார்த்தைகளை ஆசிர்வதிப்பாராக. எலியாவை போன்ற ஊழியர்களை இந்த கடைசி காலங்களில் எழுப்புவாராக. அல்லேலுயா, ஆமென்.